

Botka: „A szegediek bíznak a közösség erejében”

2017-03-15 09:58:50

- Szeged érti a szabadság és az igazságosság szavát. Ezért fejlődött a legjobban a magyar nagyvárosok közül az elmúlt évtizedben - mondta ünnepi beszédében Kossuth Lajos szobra előtt Botka László polgármester.

Méltóságteljesen emlékeztek a márciusi ifjakra a szegediek a forradalom és szabadságharc 169. évfordulóján, szerdán a Klauzál téren. A város központi ünnepségenek szónoka Botka László polgármester volt:

- Van az úgy, hogy a súlyos, tömör csend többet mond minden szónál. És van az úgy, hogy egyszer csak megszólalnak a csend hangjai. Nagy, ünnepi pillanatokban sokszor mindkettő bekövetkezik.

Szeged az a város, amit Kossuth nemzete büszkeségének nevezett

Ha hinni lehet a krónikáknak, 169 évvel ezelőtt, a Múzeum kertben sokáig csak az esőcseppek koppanását lehetett hallani, míg föl nem zengett a fiatal költő hangja: „Talpra, magyar”.

Ma, 2017-ben a csend hangjai, ha megszólalnak, nem biztatnak és nem kérnek - hanem kérdeznek. A szabadság e legszebb nemzeti ünnepén azt kérdezi, mondd: van-e ott szabadság, ahol a bőség kosarában könyékig turkálnak illetéktelen, enyves kezek? Van-e ott szabadság, ahol a jognak asztalánál egyenlők és egyenlőbbek foglalnak helyet? Van-e ott szabadság, ahol a szellem napvilágát épp lelopni készülnek az égről?

És van-e szabadság ott, ahol az ország négymillió polgára él a létminimum alatt? Ahol a „közteherviselés” a jómódúakat támogatja, a szegényeket sanyargatja?

„Haza csak ott van, ahol jog is van”. Petőfi Sándor igazsága immár félmillió honfitársunkat taszította el ebből a hazából, külföldre. Ugyan van-e ott szabadság, ahol nincs létbiztonság?

Van-e ott szabadság, ahol barátaink a világban egyre fogyatkoznak, ahol a padlón kinyúlva fekszik a gazdaság, ahol romokban az oktatás és ahol gyógyulni is csak az tud, aki meg tudja fizetni?

Ma, 2017-ben, Szegeden, kötelességünk, és különleges felelősségünk erre válaszolni. Hiszen ez az a város, a mi városunk, amit Kossuth Lajos nemzete büszkeségének nevezett. Ez az a város, amelyről úgy beszélt, hogy „Szegedet oly pontnak tekintem, melyről a haza szabadságát, a nemzet üdvét megmenteni erősen hiszem”.

Olyan országot szeretnénk, ahol nem hasogatják hazafiakra és hazaárulókra a nemzetet

Igen, ez a város, a mi városunk az, amelyben nem véletlenül bíztak eleink. Szeged az a hely, ahol rendületlenül védjük a szabadságot és igazságosságot. És nemcsak fejet hajtunk nagy elődeink előtt, de példájukra büszkék vagyunk és minden igyekezetünk arról szól, hogy nyugodtan nézhessünk a szemükbe és harcolunk értékeikért.

Mert olyan országban akarunk élni, ahol nem kell – mint 169 éve – „kívánni a sajtó szabadságát”, mert az természetes.

Szeretnénk olyan országban élni, ahol soha többé nem kell a „törvény előtti egyenlőségről” és „közös teherviselésről” szót váltanunk, mert az magától értetődik.

Olyan országot szeretnénk, ahol soha többé nem épülhetnek falak a félelem és megfélemlítés, az erőnek hívott erőszak, a demokráciának hazudott önkény és a gátlástalan sikerpropaganda tégláiból. Olyat, ahol soha, senkinek nem jut eszébe „mieinkre” és „tieitekre”, jókra és gonoszokra, hazafiakra és hazaárulókra hasogatni a nemzetet.

A mi – szegediek – felelete a kihívásokra az, hogy tudjuk: 1848 követelése a szabadság és az igazságosság volt, szabadság pedig csak ott terem, ahol igazság van. Igazság, azaz törvény előtti egyenlőség. Igazságosság, azaz valódi közteherviselés. Hiszen, ahogy a költő mondja, „Míg több jut egynek, másnak kevesebb, Nincs még szabadság, éget még a seb.”

Sokfélék voltak eleink, de fontos volt számukra a szabadság

Tudjuk: a reformkori Szegeden két nappal a pest-budai események után a város polgárai egy emberként, gondolkodás nélkül föllobogózták a várost, levelet írtak Kossuthnak, és lelkesen hallgatták a 12 pontot.

Pedig sokfélék voltak. Soraikban ott voltak a nagyvállalkozók, a Kárász utcai kaszinók látogatói, bankárok, ügyvédek, tanárok – ott a felsővárosi iparosok, az alsóvárosi paprikatermesztők, és a kütelkek nincstelen lakói egyaránt. Igen, fontos volt számukra a szabadság, az idegen hatalomtól való szabadulás. De legalább ilyen fontos volt az is, hogy ettől a szabadságtól várták – mégpedig valamennyien – a több igazságot. „Ha szabad akarsz lenni, légy mindenekelőtt igazságos” – hitték mindannyian a legnagyobb magyarral, Széchenyi Istvánnal.

A haza és haladás kettős jelszava számukra azt is jelentette: egy szabad országban demokrácia van, olyan demokrácia, mely mindenkit megillet. S ha haladás van, annak eredményeiből mindenki részesülhet, „a bőség kosarából mindenki egyaránt vehet”.

Az a „vivát” mely 169 éve itt, a város közepén felhangzott, olyan sokszólamú hang volt, mely megtörte a csendet. Ez, ugyanez a sokszólamú hang törte meg a csendet akkor is, mikor Szeged népe a történelem folyamán oly sokszor a „hazára s a haladásra” szavazott. Arra a haladásra, mely 1879-ben, a Nagy Árvíz után romjaiból újjáépítette ezt a várost. Arra az igazságosságra, mely 1956-ban a diktatúra bilincseinek széttörésére esküdött. S arra a haladásra, mely 2002 óta folyamatosan építkezik.

Szeged modern, dinamikus, európai régióközponttá vált

Szeged érti a szabadság és az igazságosság szavát. Ezért fejlődünk a legjobban a magyar nagyvárosok közül az elmúlt évtizedben. Egy milliárd euró, 300 milliárd forint. Ennyi épült be mostanáig városunkba. Így lett két új autópályánk, új hidunk, megújult tömegközlekedésünk, árvízi védművünk, megszépült iskoláink, lakótelepeink, köztereink, klinikánk – így szaporodtak minőségi munkahelyeink, s lett Szeged Tudásközpont. Az, ami a hivatása: modern, dinamikus, európai régióközpont.

De azt is tudjuk: egy város soha nincsen készen. Jut feladat bőven az ideik, s a következő évekre is, mi pedig gőzerővel folytatjuk az építkezést. Óvodák, bölcsődék szépülnek meg, sorra renováljuk az orvosi rendelőket. Utakat, járdákat javítunk és felfrissítjük, átalakítjuk a ligetet, a múzeum környékét, Tarján eddig föl nem újított belső területeit. És igen: már elindultak a munkagépek a leendő uszoda területén.

Noha az ország leszakad a régióban is, nálunk 2500 munkahelyet teremtett a szoftveripar, 800-at az üzleti szolgáltató központok és itt találta meg új magyarországi központját a világceg, a BP, mely már toborozza az új munkaerőt és 500 képzett fiatal vár dolgozói közé.

Már csak hetek kérdése, és megkezdni működését az intézmény, mely Szeged büszkesége, gazdaságának zászlóshajója lesz a jövőben: a lézerközpont, mely európai hírnevet, munkahelyeket és forint-milliárdokat egyaránt hozhat ennek a városnak. A számokkal nehéz vitatkozni: a munkanélküliségi ráta országosan közel 5 százalék – nálunk 2.5.

Az állam feladata az egyenlőség képviselete

Tudjuk: egy közösség ereje hozta létre mindezt. Azé a közösségé, melyben megértettük: csak együtt vagyunk képesek a változtatásra. Melyben nincs „te szabadságod” és „én szabadságom” – a szabadság „nem áru és nem perzsavásár”, ahogyan a költő mondta.

Szabadság ott van, ahol mindenkinek jut belőle – tartozzon bármilyen kisebbséghez vagy többséghez. De a szabadság csak ott van, ahol igazságosság is van, ahol a kormány a gyengét védi az erőssel szemben, a szegényt segíti, több felelősséget kér a gazdagtól. Az állam feladata az egyenlőség képviselete. Ma Magyarországon igazságtalanság és egyenlőtlenység van. A hatalom nem a szabadságot építi, hanem a saját hatalmát építi az emberek megosztására.

De ahol megosztottság van, ott a megosztottság ellenségét keres, az ellenségkép pedig gyűlöletet szít, a gyűlölet agressziót hoz. S az agresszió soha nem épít – de mindig rombol.

Szeged az a sokszínű, sokarcú közösség, mely elutasítja – mindig is elutasította – a megosztottságot. Szeged szabad polgárok, és nem hűséges alattvalók közössége. Olyanoké, akiről Bibó István azt mondta: „a szabad ember szüntelenül szem előtt tartja, hogy az emberi szabadság és az emberi méltóság egy és oszthatatlan. És az egyik ember ellen akár társadalmi helyzete, akár származása, akár neme vagy kora címén elkövetett minden sérelem mindenki más szabadságát, méltóságát is veszélyezteti. A szabad ember megköveteli magának és megadja másnak a tiszteletet.”

Szeged mindenki jószándékára, akaratára számít

Tudjuk: nem vagyunk egyformák – de tudjuk azt is, mi az, amiben egyet akarunk. Szeged az a közösség, mely mindenki cselekvésére, mindenki jószándékára, mindenki akaratára számít, akinek fontos egy szabadabb és igazságosabb világ. Az a közösség, melynek minden egyes tagja fontos, s az a közösség, mely a kiemelkedőnek szárnyakat ad, a lemaradónak segédkezet nyújt.

Ma a kormány csak a gazdagokat támogatja.

De a mi városunk országosan egyedülálló szociális bérlakás programot hirdetett azoknak, akik másként aligha juthatnának méltó fedélhez. Lakhatási-, gyógyszer-, beiskolázási támogatást nyújtunk a nehéz helyzetben lévőknek. Fél milliárd forintnyi kézzelfogható segítséget adunk saját erőből a lemaradónak. Mert tudjuk, felelősek vagyunk egymásért, mert együtt vagyunk a nemzet.

Nincsenek uralkodásra termettek és nincsenek tehertételt jelentők. Mert tudjuk: bárki, bármikor kerülhet nehéz helyzetbe – aki ma segíthet, holnap maga is segítségre szorulhat. „Míg több jut egynek s másnak kevesebb, Nincsen szabadság – éget még a seb.”

A felemelt fejű szegedi polgár bízik a közösség erejében

A mai hatalom nem szereti az önálló gondolatot, a felemelt fejű polgárt. Ez a hatalom nem él, hanem visszaél a belevetett bizalommal. Holott a bizalom kincs, mely nehezen megszerezhető, de bármikor visszavehető, elveszíthető. A felemelt fejű szegedi polgár tudja ezt. És bízik a közösség erejében. A sokat próbált, sokszor bizonyított közösség erejében, az emberek többségének tisztességében, s abban, hogy a közös akaratot bátorsággal és igyekezettel érvényre is lehet juttatni.

Ezt a beszédet úgy kezdtem, hogy vannak nagy pillanatok, amikor a csend hangjai egyszer csak megszólalnak. Ma, 2017-ben, Magyarországon, Szegeden nem maradhatunk csendben. Mert valaki, aki itt áll előttünk szoborba öntve, egy sorsfordító pillanatban 169 éve, a „nemzete büszkeségének” nevezett bennünket. Legyen hát elegendő akaratunk, bátorságunk hozzá, hogy ma is azok legyünk. Mert talán soha nem volt még oly nagy szüksége sokat csalódott nemzetünknek a példamutató Szegedre, mint most van.

Hajrá szabadság, hajrá igazságosság! Éljen az új Magyar Köztársaság! – fejezte be ünnepi beszédét Botka László polgármester.

Az ünnepség végén az állami szervek, pártok, valamint civil szervezetek képviselői és a szegediek elhelyezték a megemlékezés koszorúit és virágait Kossuth Lajos szobránál. A város nevében Botka László polgármester, Mózses Ervin címzetes főjegyző és Szabó Sándor szocialista országgyűlési képviselő koszorúzott.

* * *

Szeged.hu – Rólunk, nekünk, velünk, értünk. [Tartson velünk a Facebookon is!](#)